

[Kelm-Hansen]

Og så vil jeg også spørge ministeren, om det ikke er sådan, at der rent faktisk er en klar, ja nærmest fundamental forskel på IFU og Danida, idet IFU er en erhvervsfond, som fungerer på erhvervslivets præmisser, hvorimod Danida er en bistandsorganisation. Derfor kan midler, som overføres fra IFU, efter min opfattelse ikke regnes med som officiel udviklingsbistand, altså ODA. Også det vil jeg bede ministeren bekræfte.

Det er sådan, så vidt jeg ved, at IFU i stor udstrækning samarbejder med de mere velstillede ulande. Hvor Danida har en overgrænse på ca. 1.100 \$, går IFU helt op til 3.000 \$. Også dér skulle der, så vidt jeg kan se, være en klar forskel.

I øvrigt mener jeg – det vil jeg også gerne have bekræftet af ministeren – at der i forvejen er et ganske omfattende samarbejde mellem Danida og IFU, idet Danida er repræsenteret i IFU's bestyrelse, og der findes tilsvarende et snævert projektkoordinerende udvalg. Danida har derudover muligheden for at udsende eksperter til IFU-projekter, lige så vel som der kan komme stipendiater fra disse projekter herop.

Hvis ministeren vil klare disse ting af her, er vi fri for at bruge tid på det under udvalgsarbejdet.

Så har jeg lyst til at gøre et par bemærkninger til lidt af det, der har været fremme i debatten både fra hr. Fischer og fra hr. Bjørn Elmquist om det erhvervsorienterede.

Hr. Fischer var lidt bekymret over, at LO var kommet så sent i gang med sin interesse for de erhvervspolitiske fordele, der kunne være ved udviklingsbistand. Jeg synes nok, der er grund til at understrege det, som også blev fremhævet af hr. Jørgen Estrup, at meget tyder på, at det er dansk erhvervsliv, der ikke i tilstrækkeligt omfang har forsøgt at udnytte de muligheder, der rent konkret er, sådan som det bl.a. er blevet dokumenteret i fagbladet Ingeniøren.

Hvis man endelig vil være lidt ondsksfuld, kan man under udvalgsarbejdet henvise til det, Danmarks Sparekasseforening har offentliggjort i de seneste dage, hvor vi kan se, at der er meget, der tyder på, at dansk erhvervsliv skal tage sig ganske eftertrykkeligt sammen på en lang række områder, som også indbefatter dette.

Afslutningsvis en bemærkning om den debat, der har været om menneskerettigheder og

om de lidt ubehagelige styre, der er ude omkring. Det kan være udmærket at henvise til en udtalelse, som en meget klog afrikaner, nemlig præsident Kaunda fra Zambia, kom med forleden:

»Uvidende folk kan ikke skabe et sandt demokrati. De er får, som kan føres i enhver retning af en mand med høj stemme eller et stykke sukker i hånden.«

Det er en sandhed, man kan jævnføre med visse forhold herhjemme.

Der er god grund til at understrege, at hvis vi vil have en rimelig demokratisk udvikling ude omkring, er det helt afgørende, at vi giver landene de forudsætninger, som er nødvendige for, at der kan skabes et demokrati. Det er bl.a. det, der er hensigten med en del af dansk udviklingsbistand.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Det er ikke de sidste bemærkninger fra hr. Kelm-Hansen, der kalder mig på talerstolen, dem er jeg helt enig i. Det var de par kommentarer, der faldt fra hr. Kelm-Hansen til forholdet mellem fagbevægelsen og erhvervslivet, og at erhvervslivet skulle bære skylden for, at der ikke er tilstrækkeligt med erhvervsinteresser i den danske ulandsbistand.

Jeg tror ikke, vi kan afgøre det så ensidigt. Jeg har indtryk af, at der har været en vis mistro, gensidig mistro måske. Jeg har også indtryk af, at der hos en lang række danskere og måske også hos de private organisationer i lang tid har været den holdning, at når man talte om erhvervsinteresser på dette område, så var det nærmest et fyord, og så blev man næsten per automatik mistænkt for at have forkerte motiver, nemlig at man ville ud og lave profit. Jeg er glad, hvis der, som jeg var inde på i mit indlæg, er en klimaforbedring undervejs.

Jeg tror, at en af grundene til, at dansk erhvervsliv ikke har været tilstrækkeligt – efter min opfattelse i hvert fald – repræsenteret, er de multilaterale organisationers manglende opmærksomhed på det danske marked og de danske muligheder.

I den forbindelse vil jeg meget gerne hilse velkommen – hvad jeg har forstået – at indkøbskontoret for UNDP om ganske kort tid vil flytte fra Genève til København. Jeg tror og håber, det kan medvirke til den opfattelse, at man